

Bokomtale: Fanget i Tyrkia

En usentimental fortelling om det å vokse opp på utsiden av to kulturer, en flukt fra egne foreldre og Norgeshistoriens dyreste sydenferie.

Tekst:

Kristin Lyse

Webredaktør

Sommeren 2006 dro David og broren på ferie med sine fosterforeldre til Tyrkia. Midt under ferieoppholdet ble guttene forsøkt kidnappet av sine biologiske foreldre. Stavanger kommune satte i gang en omfattende redningsaksjon hvor de to barna ble smuglet hjem igjen til Norge.

Fanget i Tyrkia er fortellinga til David, ført i pennen av forfatter Bjørn Arild Ersland.

“ Han holdt meg i buksa og løftet meg enda høyere. Det er dette bildet jeg helst vil huske. Jeg henger i en finger og er helt trygg. Jeg ser fars muskler og kjenner blandingen av de ulike luktene som var far.

David er sikker på at livet ville blitt ganske annerledes om han og broren ikke hatt blitt satt i fosterhjem. Han kunne ikke se det da det skjedde, men allerede som liten gutt gikk han i lære hos sin far. En far som lot ham sitte i bilen og se på at han ordnet opp i konflikter med rå muskelkraft og beveget seg på utsiden av loven.

Det gjør noe med en gutt som ser opp til slik mann. Pappa kjennes ut som en trygg mann som kan ordne opp i alt, men familien på fire måtte stå i flere stormer enn folk flest.

“ De voksne sloss, og jeg var redd det skulle fly kniver gjennom luften. På slike netter turde jeg aldri å sovne igjen. Jeg la meg på gulvet og kikket gjennom en gløpe i døra. Der lå jeg og ventet til det var klar bane, så jeg kunne rømme over til lillebroren min.

Den berømte sydenferien som ga foreldrene muligheten til å forsøke å ta barna sine tilbake med makt, fikk grundig dekning i media når det stod på. For de to guttene som var i sentrum av maktkampen mellom norske og tyrkiske myndigheter, var det vanskeligere å forstå hva som egentlig foregikk. Det skulle bli en lang, påtvunget ferie, som satte dype spor.

«Fanget i Tyrkia» lar oss se den uforståelige og uoversiktelige situasjonen

David og lillebroren stod i gjennom et barns øyne. Han ser ut til å gjengi minnene sine så ufiltrerte og ekte som mulig og vi får innblikk i et liv der to små gutter måtte prøve å forholde seg til to sett med foresatte og et omsorgssystem som var lite intuitivt.